

Elżbieta Kuźma

ZBIORY BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ UMCS JAKO WARSZTAT PRACY NAUKOWEJ HUMANISTY

Podstawowym zadaniem biblioteki uczelnianej jest organizowanie warsztatu pracy dla nauczycieli akademickich i studentów. Zadanie to musi być realizowane przede wszystkim przez odpowiednią politykę gromadzenia zbiorów.

Polityka ta była dostosowywana do zmieniającej się struktury Uniwersytetu. Zgodnie z pierwotnym profilem dydaktyczno-naukowym Uczelni początkowo kompletowano księgozbiór z zakresu nauk medycznych, przyrodniczych i ścisłych. Na przełomie lat 40. i 50., w związku z powstaniem Wydziału Prawa, a nieco później Wydziału Humanistycznego, rozszerza się zakres gromadzonych zbiorów. Szczególny nacisk trzeba było położyć na kompletowanie od podstaw księgozbioru humanistycznego oraz szeroko pojętego zbioru z dziedziny nauk społecznych i prawnych.

Kompletowanie zasobu przebiegało dwutorowo: nabywano książki i czasopisma dla Biblioteki Głównej oraz dla poszczególnych zakładów naukowych. Ich księgozbiory zostały z czasem w większości połączone i dały początek dzisiejszym bibliotekom wydziałów, instytutów i zakładów kierunkowych. Wykształciły się też formy koordynacji polityki gromadzenia w ramach całego systemu biblioteczno-informacyjnego Uczelni.

Polityka gromadzenia musiała uwzględniać zarówno potrzeby typowe dla każdej uczelni, jak i wynikające ze specyficznych zadań, wiążących się z geograficznym usytuowaniem Uniwersytetu. Dla zaspokojenia pierwszej kategorii potrzeb:

- kompletowano dzieła o treści ogólnoinformacyjnej, zarówno krajowe jak i obce, takie, jak encyklopedie, słowniki językowe i rzeczowe, bibliografie i inne informatory - stanowią one zasadniczą część księgozbiorów podręcznych czytelników;
- gromadzono monograficzne wydawnictwa naukowe oraz podręczniki akademickie dla wszystkich kierunków Uczelni, kupowano także reprinty, mające duże znaczenie informacyjne;
- uzupełniano tytuły czasopism;
- powiększano zasób zbiorów specjalnych.

Dla realizacji specyficznych zadań UMCS szczególny nacisk kładzie się na gromadzenie druków lubelskich oraz dotyczących Lublina i regionu, a także wy-

dawnictw z terenów wschodnich historycznej Rzeczypospolitej. Z położenia naszego Uniwersytetu wynika, że ma on szczególne obowiązki prowadzenia badań i gromadzenia wiedzy o naszych wschodnich sąsiadach oraz historii i teraźniejszości naszych stosunków z nimi. Podobnie Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu był i jest ukierunkowany na sprawy stosunków polsko-niemieckich.

Ułatwieniem w realizacji tych ogromnych zadań stał się fakt, że w 1954 r. Biblioteka otrzymała przywilej egzemplarza obowiązkowego, który stanowi do dzisiaj najważniejsze źródło kompletowania bieżącej polskiej produkcji wydawniczej.

Okolo połowy zgromadzonego zasobu stanowi księgozbiór humanistyczny. Obok podstawowych wydawnictw informacyjnych posiadamy znaczną liczbę pozycji o charakterze monograficznym, polskich i obcych. Mamy większość dzieł klasyków literatury polskiej i światowej, wiele pierwodruków i unikatowych wydań XIX i XX-wiecznych (w tym druki lwowskie i wiedeńskie), współczesne *polonica* emigracyjne, druki z regionu lubelskiego.

Przełomową datą stał się rok 1968, w którym Biblioteka przeprowadziła się do nowego gmachu. W nowych warunkach można było usprawnić korzystanie z dotychczas zgromadzonego zasobu. Księgozbiór czytelniany został rozdzielony do czytelni: Humanistycznej, Matematyczno-Przyrodniczej, Czasopism i Zbiorów Specjalnych. W późniejszym czasie utworzono czytelnie: Informacyjno-Naukową i Bibliologiczną. Informacje o zasobach Biblioteki zawarte są w katalogach druków zwartych (alfabetyczny, przedmiotowy i systematyczny), w katalogu alfabetycznym wydawnictw ciągłych oraz w katalogach zbiorów specjalnych. Centralny katalog bibliotek zakładowych pozwala stwierdzić w jakiej mierze księgozbiory tych bibliotek mogą uzupełnić literaturę o dzieła specjalistyczne.

Poszczególne rodzaje wydawnictw potrzebnych humaniście omówimy według czytelni, w których są udostępniane. Specjalistom ze wszystkich dziedzin wiedzy służą: Czytelnia Informacyjno-Naukowa, Czytelnia Czasopism i Czytelnia Zbiorów Specjalnych.

CZYTELNIĄ INFORMACYJNO-NAUKOWĄ, zorganizowaną na użytek pracowników naukowych, skupia w czternastu działach wybór informatorów ogólnych i specjalnych, ustawionych w porządku przedmiotowym.

Działy I–IX zawierają informatory bezpośrednio: encyklopedie ogólne i specjalne, słowniki rzeczowe, słowniki językowe – narodowe, przekładowe i specjalne, informatory biograficzne, wykazy osób i instytucji oraz inne informatory bezpośrednio. Działy od X do XIII zawierają informatory pośrednio: bibliografie ogólne i specjalne, wykazy tytułów czasopism i katalogi centralne czasopism oraz katalogi centralne książek i dysertacji. Dział XIV zawiera wszelkiego rodzaju informatory dotyczące historii i działalności UMCS.

Ponad połowę zgromadzonych przez Bibliotekę wydawnictw ciągłych stanowią wydawnictwa humanistyczne. Są wśród nich komplety czasopism polskich i obcych z XIX i pierwszej połowy XX wieku, duży zasób kalendarzy. W posiada-

niu Biblioteki są czasopisma wydawane w czasie okupacji, wydawnictwa emigracyjne oraz druki ukazujące się w PRL poza cenzurą, będące darami pracowników naszej Uczelni. Duże znaczenie mają prace, zeszyty naukowe i sprawozdania wielu instytucji i towarzystw naukowych polskich i zagranicznych.

W księgozbiornym podręcznym CZYTELNI CZASOPISM zgromadzono wiele niezbędnych w pracy humanisty wydawnictw informacyjnych. Jej księgozbiór podręczny skupia zarówno informatory o treści ogólnej, jak i zestaw katalogów i wykazów wydawnictw ciągłych polskich i obcych. Są tu bieżące bibliografie narodowe i międzynarodowe oraz katalogi drukowane bibliotek krajowych i zagranicznych.

Przykładowo można wymienić podstawowe wydawnictwa bibliograficzne:

- „Ulrich`s International Periodicals Directory”;
- „Przewodnik Bibliograficzny. Urzędowy Wykaz Druków” – tygodnik rejestrujący pełną produkcję wydawniczą kraju, w tym prócz dokumentów z tekstem słownym również mapy, ryciny i nuty;
- „Bibliografia Czasopism i Wydawnictw Zbiorowych” - uwzględniająca prawie wszystkie czasopisma i wydawnictwa zbiorowe ukazujące się w Polsce;
- „Bibliografia Zawartości Czasopism” - rejestrująca w wykazach miesięcznych nie tylko artykuły, lecz również recenzje, zamieszczane w około 1000 czasopism;
- bibliografie dotyczące poszczególnych wydawnictw czy regionów, np.: tomy zawierające bibliografię zawartości treści „Kultury” paryskiej, „Zeszytów Historycznych” oraz działalności wydawniczej Instytutu Literackiego w Paryżu, wydane w latach 1959, 1975, 1981, 1989 i 1994 (uzupełnienia), a także *Katalog czasopism lubelskich* wydawanych na terenie byłego województwa lubelskiego do 1970 r.

Dla ułatwienia śledzenia na bieżąco literatury wyklada się w Czytelni ostatnie numery około 600 tytułów czasopism polskich i obcych. Na zapleczu umieszczono duże ciągi czasopism najczęściej użytkowanych, np.: „Pamiętnik Literacki”, „Język Polski”, „Przegląd Historyczny”, „Kwartalnik Historyczny”, „Rozprawy PAU”.

Znaczący w pracy naukowej humanisty zbiór dokumentów znajduje się w ODZIALE ZBIORÓW SPECJALNYCH. Należą do nich: rękopisy, starodruki, ikonografia, kartografia, muzykalia, dokumenty życia społecznego.

W zespole rękopisów liczącym około 770 jednostek znajdują się:

- kodeksy rękopiśmienne, „miscellanea” historyczne, prawnicze i literackie, kopiariusze korespondencji, notatki, skrypty szkolne;
- spuścizny osobiste znanych osób zawierające różnorodny materiał, w tym: dokumenty życia i działalności (metryki urodzeń i świadectwa szkolne), autobiografie, materiały związane z twórczością naukową lub literacką (szkice, bruliony, korespondencja, autografy tekstów znanych pisarzy i poetów z XIX i pierwszej połowy XX wieku);

– papiery luźne (listy, dokumenty, teksty okolicznościowe) oraz ich kolekcje;
– maszynopisy tekstów historycznych, pamiętnikarskich i literackich, które z różnych przyczyn nie mogły ukazać się drukiem.

Pomocą dla czytelników są drukowane katalogi rękopisów dużych bibliotek, zgromadzone w księgozbiorze podręcznym.

W zbiorze starodruków przeważają pozycje z zakresu nauk matematyczno-przyrodniczych. Do druków humanistycznych należą: dzieła wybitnych humanistów (filozofów i pisarzy) od czasów Odrodzenia do końca XVIII wieku, prace kronikarskie i historyczne z XVII i XVIII wieku oraz kalendarze. Na uwagę zasługuje bogaty zbiór książek kucharskich.

Zgromadzone w Bibliotece Głównej starodruki pochodzą z wielu znanych europejskich i polskich oficyn. W zbiorze przeważają druki obce, poloników jest około 3000 tys., w tym 50 druków lubelskich.

Zbiory ikonograficzne dają przegląd osiągnięć artystycznych różnych wydawnictw w zakresie: grafiki oryginalnej, reprodukcji dzieł sztuki, wydawnictw tekowych, plakatu artystycznego, ekslibrisu, fotografii, wydawnictw pocztówkowych. Przeważają obiekty XX-wieczne, w niewielkiej ilości reprezentowane są zabytki z XVIII-XIX wieku.

Ważną pomoc naukową stanowią atlasy i mapy, także historyczne, przechowywane w zbiorach kartograficznych.

Zbiory muzyczne to druki muzyczne i dokumenty dźwiękowe. Druki muzyczne obejmują współczesne wydawnictwa polskie (w niewielkiej części XIX-wieczne) oraz wydawnictwa obce. Dokumenty dźwiękowe to płyty i taśmy magnetofonowe z muzyką poważną, rozrywkową, ludową, religijną dawną i współczesną oraz z recytacjami poezji i prozy. Cenne są archiwalne nagrania dokumentalne z wypowiedziami znanych polityków. Zbiory muzyczne dysponują również wyborem kursów języków obcych.

Dokumenty życia społecznego to materiały, które jako poszczególne jednostki mają wartość niewielką, scalone w większe zespoły osiągają znaczenie dokumentu źródłowego. Są to gromadzone w wyborze: uczelniane i regionalne druki ulotne, katalogi wystaw artystycznych, programy teatralne, foldery krajoznawcze.

Wymienione zbiory specjalne uzupełniają 12-tysięczny księgozbiór podręczny wspomagający ich wykorzystanie.

Najwięcej uwagi wypada poświęcić CZYTELNI HUMANISTYCZNEJ, w której obszerny księgozbiór podręczny stanowi podstawowy warsztat dla humanisty w jego pracy naukowej i dydaktycznej. Księgozbiór ten liczy około 12 tysięcy woluminów i prócz informatorów ogólnych zawiera dzieła z zakresu poszczególnych dyscyplin wiedzy humanistycznej. Zastosowano układ systematyczny z podziałem na 12 głównych działów, oznaczonych cyframi rzymskimi. W każdym z nich znajdują się wydawnictwa informacyjne, materiały źródłowe, opracowania ogólne i monograficzne, podręczniki. Działy noszą numery od I do XIII z pominię-

ciem numeru II, gdyż zlikwidowany został, konieczny dawniej z przyczyn ideologicznych, osobny dział marksizmu-leninizmu. Wymienimy wszystkie działy, podając dla ilustracji przy niektórych szczególnie ważne wydawnictwa.

Dział I skupia wydawnictwa o charakterze ogólnoinformacyjnym, takie jak: encyklopedie, słowniki przekładowe dwu i wielojęzyczne, bibliografie, słowniki i informatory biograficzne, biografie narodowe.

Bogaty zbiór encyklopedii reprezentują encyklopedie polskie i obce. Z encyklopedii polskich dawnych są m.in.: *Encyklopedia powszechna* S. Orgelbranda oraz *Wielka encyklopedia powszechna ilustrowana* doprowadzona do hasła „Patroklos” – w swym zamierzeniu największe polskie przedsięwzięcie encyklopedyczne o niezwykle bogatym materiale informacyjnym. Aktualny stan wiedzy podają encyklopedie współczesne, leksykony encyklopedyczne i informatory rzeczowe. Wśród encyklopedii obcych znajdują się: amerykańskie, angielskie, niemieckie, francuskie, włoskie, rosyjskie, czeskie, węgierskie, bułgarskie.

Polskie i obce bibliografie bibliografii reprezentują m.in.: Hahn W.: *Bibliografia bibliografii polskich do roku 1950*, Sawoniak H.: *Bibliografia bibliografii polskich 1951-1960*, Bieńkowska M. B., Eychlerowa B.: *Bibliografia bibliografii polskich 1961-1970*, Besterman Th.: *A World Bibliography of Bibliographies and of Bibliographical Catalogues, Calendars, Abstracts, Digests, Indexes and the like*, 4 ed. Totowa N. J. 1971

Piśmiennictwo polskie i *polonica* zagraniczne od XV do XIX wieku obejmuje *Bibliografia polska* Karola Estreichera, wydawana w Krakowie od 1872 r. Spośród słowników biograficznych najczęściej wykorzystywany jest *Polski słownik biograficzny*, doprowadzony do litery „R”.

III i IV. Filozofia i Psychologia – grupują dla każdej z tych dziedzin pozycje dotyczące historii i metodologii oraz działów takich jak: propedeutyka, ontologia i teoria poznania, logika, etyka, estetyka – dla filozofii, a psychologia matematyczna, ogólna, rozwojowa, wychowawcza, kliniczna, społeczna i psychologia zwierząt – dla psychologii. W dziale poświęconym filozofii są też ważne pozycje dotyczące religioznawstwa.

Ważnymi dziełami dla filozofów są m.in. wydana przez PAN *Bibliografia filozofii polskiej* (t.I–IV) oraz ciągle podstawowy nie tylko dla studentów podręcznik Władysława Tatarkiewicza *Historia filozofii* (ostatnie wydanie 1983). Psychologowie sięgają nieraz do tomów *Bibliografii prac psychologicznych wydanych w Polsce*, które opracowano w Komitecie Nauk Psychologicznych PAN pod red. L. Wołoszynowej. Ważną pozycją jest 4-tomowa *Encyclopedia of Psychology* R. J. Corsiniego.

V. Pedagogika – gromadzi podstawowe pozycje zgrupowane poza informatorem w poddziałach: historia wychowania i nauczania, metodologia pracy naukowej, organizacja szkolnictwa, pedagogika ogólna, pedagogika specjalna i oświata pozaszkolna. Jako ważną dla pedagogów pozycję można wymienić W.

Czerniewskiego *Bibliografię pedagogiki. 1958-1970*. (PAN Instytut Pedagogiki) oraz jej kontynuację: *Polska bibliografia pedagogiczna. 1971-1979*.

VI. Językoznawstwo - zawiera szereg poddziałów dotyczących zagadnień teorii i historii języka, metodologii językoznawstwa, metodyki nauczania języka, logopedii oraz poszczególnych języków i grup językowych. Szczegółowo rozbudowany jest poddział języka polskiego.

Na uwagę zasługuje bogaty zbiór słowników. Przykładowo można wymienić rodzaje słowników dotyczących języka polskiego.

Słowniki narodowe – obejmujące zasadniczo cały podstawowy zasób leksykalny danego języka, jak: Linde S. B.: *Słownik języka polskiego*, Zdanowicz A. i in.: *Słownik języka polskiego* (wileński), Karłowicz J., Kryński A., Niedźwiedzki W.: *Słownik języka polskiego* (warszawski), Doroszewski W.: *Słownik języka polskiego*, Szymczak M. (red.): *Słownik języka polskiego*.

Słowniki obejmujące poszczególne okresy dziejów języka: *Słownik staropolski*, *Słownik polszczyzny XVI wieku*.

Słowniki języka regionów i grup środowiskowych, np.: Karłowicz J.: *Słownik gwar polskich*.

Słowniki języka poszczególnych pisarzy. Sporządzane dla pisarzy najwybitniejszych bądź najbardziej reprezentatywnych z językowego punktu widzenia, mają duże znaczenie dla badań nad pisarzem i jego epoką. Są to: *Słownik języka Adama Mickiewicza*, *Słownik języka Jana Chryzostoma Paska*.

Słowniki ukazujące materiał językowy z określonych punktów widzenia: etymologiczne (podające pochodzenie wyrazu), frazeologiczne (ukazujące stałe lub możliwe związki wyrazowe), synonimów i wyrazów bliskoznacznych (oparte na pokrewieństwie semantycznym), ortoepiczne i ortograficzne (opracowane ze względu na poprawność języka), frekwencyjne (wskazujące częstość występowania poszczególnych wyrazów).

Słowniki rejestrujące przysłowia, cytaty, rymy, np.: *Nowa księga przysłów i wyrażeń przysłowiowych polskich*, *Księga cytatów z polskiej literatury pięknej od XIV do XX wieku* Pawła Hertza i Władysława Kopalińskiego, *Słownik rymów Adama Mickiewicza* Janiny Budkowskiej.

Słowniki wyrazów obcych.

Słowniki pseudonimów, np. Adama Bara *Słownik pseudonimów i kryptonimów pisarzy polskich oraz Polski dotyczących*.

Słowniki dziedzin i zagadnień (np. onomastyczne).

VII. Nauka o literaturze – oprócz informatorów ogólnych i dzieł teoretyczno-literackich zawiera zestaw podstawowych pozycji dotyczących literatury powszechnej oraz poszczególnych grup literatur: klasycznej, romańskiej, germańskiej i słowiańskiej, które zostały podzielone wg poszczególnych języków. Literaturę polską wydzielono w osobny poddział i zastosowano w nim chronologiczny podział na okresy literackie. W odrębnym poddziale zgromadzono mate-

riały dotyczące literatury emigracyjnej oraz literaturę piękną z serii „Biblioteka Narodowa”, wydawanej przez Ossolineum.

Przykładowo wymienimy niektóre niezbędne dla polonisty pozycje o charakterze informatorów:

– wprowadzenia do źródeł informacyjnych i dokumentacyjnych:

Czachowska J., Loth R.: *Przewodnik polonisty*. Wyd. 2. Wrocław-Warszawa 1981; Starnawski J.: *Warsztat bibliograficzny historyka literatury polskiej*. Wyd. 3. Warszawa 1982;

– podstawowe bibliografie dotyczące całości literatury polskiej:

Gabriel Korbut: *Literatura polska* (I wydanie obejmujące literaturę polską od początku do powstania styczniowego, II wydanie poszerzone, uwzględniające literaturę do 1914 roku); *Bibliografia Literatury Polskiej „Nowy Korbut”* – opracowywana IBL i publikowana w pięciu częściach odpowiadających poszczególnym okresom literackim jest kompendium bibliograficznym. Łączy informacje biograficzne z bibliografią dzieł pisarzy oraz zestawieniem opracowań o ich życiu i twórczości; *Słownik współczesnych pisarzy polskich* – red. Ewa Korzeniowska (uzupełnienie „Nowego Korbuta”);

– „Polska Bibliografia Literacka” – rocznik opracowywany w IBL, stanowi bardzo szeroko ujętą bibliografię dokumentacyjną literatury oraz życia literackiego i teatralnego w Polsce, a także literatury polskiej za granicą za poszczególne lata;

– bibliografie osobowe pisarzy i badaczy literatury, np.: A. Semkowicz *Bibliografia utworów Adama Mickiewicza*, Z. J. Nowak *Bibliografia prac Stanisława Pigonia 1908–1959*;

– kalendarze życia i twórczości pisarzy (*Kronika życia i twórczości Mickiewicza*);

– bibliografie gatunków literackich (L. Simon i S. Marczak-Oborski *Bibliografia dramatu polskiego 1764–1964*);

– bibliografie tematów literackich (Z. Jastrzębski, A. Podsiad *Boże Narodzenie w poezji polskiej*).

Poza wydawnictwami informacyjnymi zgromadzono również wiele opracowań ogólnych, takich jak:

– syntezy i monografie o większym zakresie, np.: *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku*;

– syntetyczne charakterystyki epok i kierunków, np.: J. Ziomek *Renesans*, C. Hernas *Barok*, J. Klimowicz *Oświecenie*, H. Markiewicz *Pozytywizm*;

– monografie teoretyczno-literackie, np.: R. M. Mayenowa *Poetyka polska*;

– opracowania dotyczące historii i teorii teatru i filmu.

VIII. Sztuka – prócz informatorów zawiera opracowania ogólne dotyczące historii i teorii sztuki na całym świecie bez rozbicia na rodzaje sztuki. Dział jest niewielki, gdyż większość podstawowych pozycji, jak np. *Katalog zabytków*

sztuki w Polsce, znajduje się w księgozbiorze podręcznym Czytelni Zbiorów Specjalnych oraz w Gabinecie Muzycznym.

IX i X. Etnografia i Archeologia – W działach tych zgromadzono opracowania dotyczące Polski i innych krajów oraz opracowania ogólne. Wyodrębniono wydawnictwa informacyjne i metodologiczne. Jako ważne można wymienić m.in. pozycje: *Wörterbuch der Mythologie* (wyd. Klett-Cotte, Stuttgart) oraz *Handbuch der Vorgeschichte* (H. Müller-Karpe 6 wol.)

XI. Historia – największy dział Czytelni, zawiera m.in. poddziały: metodologia, historiografia, filozofia historii, nauki pomocnicze historii, historia powszechna i historia Polski. Historię Polski i powszechną podzielono chronologicznie według okresów. Osobne poddziały grupują źródła dotyczące dziejów Lublina i regionu. W tym dziale polskie bibliografie retrospektywne reprezentują m.in.: *Bibliografia historii polskiej* Ludwika Finkla oraz *Bibliografia historii Polski* oprac. w Instytucie Historii PAN. Bieżącą literaturę historyczną obejmuje *Bibliografia historii polskiej* w opracowaniu Jana Baumgarta, wydawana przez tenże Instytut.

Z ważniejszych opracowań dotyczących historii powszechnej wymienić można *Wielką historię powszechną* wydaną przez Trzaskę, Ewerta i Michalskiego. Wydawnictwa odnoszące się do historii Polski reprezentują m.in.: *Historia Polski* pod red. T. Manteuffla, *Dzieje kultury polskiej* A. Brücknera, *Polska jej dzieje i kultura* w wyd. Trzaski, Ewerta i Michalskiego, *Dzieje Sejmu Polskiego* pod red. J. Bardacha.

XII. Prawo – dział zawiera encyklopedie, słowniki oraz informatory inne, dotyczące historii i teorii prawa, a poddziały obejmują różne kategorie prawa. Osobno wydzielone są materiały źródłowe, osobno opracowania. Przykładowo można wymienić 30 tomów „Polskiej Bibliografii Prawniczej” i wydany przez Herdera 8-tomowy *Staatslexikon*.

XIII. Nauki społeczno-ekonomiczno-polityczne – zawierają bogaty zbiór informatorów, w tym roczniki i inne wydawnictwa statystyczne oraz opracowania dotyczące dawnych i współczesnych zagadnień społeczno-ekonomicznych i politologii. Wśród encyklopedii zasługują na wymienienie m.in.: *Encyclopedia of Associations* z 1976 r., monachijska *Management Enzyklopädie* (6 tomów – lata 1969–1972), przedwojenna, niedokończona *Encyklopedia nauk politycznych* oraz współczesna *World Encyclopaedia of Political Systems a Parties* (Longman N. Y., 1983).

W CZYTELNI BIBLIOLOGICZNEJ zgromadzono opracowania z zakresu nauki o książce, bibliografii, bibliotekoznawstwa oraz normy bibliograficzne i biblioteczne, wydawnictwa informacyjne z tej dziedziny, encyklopedie specjalistyczne, słowniki terminologiczne, bibliografie. Z polskich czasopism fachowych zgromadzono najbardziej reprezentatywne dla bibliotekarstwa polskiego: „Bi-

bliografię Bibliografii i Nauki o Książce”, „Studia o Książce”, „Roczniki Biblioteczne”, „Przegląd Biblioteczny”, „Bibliotekarz”. Materiały zestawione w tej czytelni stanowią warsztat studentów i pracowników bibliotekoznawstwa i bibliotekarzy.

Księgozbiór humanistyczny Biblioteki Głównej jest wykorzystywany zarówno przez czytelników indywidualnych (pracowników i studentów oraz osoby spoza środowiska akademickiego), a także do zajęć grupowych na Uczelni.

Formy zaspokajania potrzeb pracowników naukowych i udziału Biblioteki w procesie dydaktycznym Uniwersytetu rozwijają się w miarę jak ona sama wzbogaca zbiory i doskonali swój warsztat pracy.